

διάλογο με τὴν Εὐρώπη

• αμφισβήτηση • νέες τάσεις • διάλογος

6 Αὐγούστου 1950: Μερικὲς ἑκατοντάδες νέοι, φοιτητὲς οἱ περισσότεροι, μέλη Εὐρωπαϊκῶν κινήσεων, συναντιοῦνται κοντὰ στὸ Βίσεμπουργκ κάπου στὰ Γαλλογερμανικὰ σύνορα καὶ ξεριζώνουν τοὺς φράχτες ποὺ χωρίζουν τὲς χῶρες. Οἱ νεαροὶ αὐτοὶ «ταραχοποιοὶ» ποὺ εἶχαν παιδικὴ ἀνάμνηση ἕνα τραγικὸ πόλεμο ἐπιζητοῦσαν τώρα μιὰ Εὐρώπη Ἐνωμένη. Τρεῖς μῆνες ἀργότερα 5.000 νέοι πηγαίνουν στὸ Στρασβούργο, ὅπου συνεδρίαζε τὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα, ἀφοῦ πέρασαν τὰ σύνορα τῶν χωρῶν τους χωρὶς διαβατήρια καί, διαδηλώνουν τὴν ἐπιθυμία τους γιὰ ἕνα Ὅμοσπονδιακὸ Εὐρωπαϊκὸ κράτος. Μετὰ εἴκοσι χρόνια στὲς 12, 13 καὶ 14 Ἰουνίου 1970, διακόσιοι πενήντα ἀντιπρόσωποι τῶν Νεανικῶν Συμβουλίων ἕξι χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητας συζητοῦν γιὰ τὴ μορφή καὶ τὸ μέλλον τῆς σημερινῆς Εὐρώπης. Στους νέους αὐτοὺς ὑπάρχουν μεταρρυθμιστὲς καὶ ριζοσπάστες. Μά, στὸ σύνολό τους, ἀμφισβητοῦν τὴ σημερινὴ μορφή τῆς Κοινότητας.

Η ΞΕΧΑΣΜΕΝΗ ΕΥΡΩΠΗ

1968: Ἡ Ἀμφισβήτηση: Τὸ φαινόμενο αὐτὸ ξεκίνησε ἀπ' τὰ γερμανικὰ Πανεπιστήμια καὶ βρῆκε τὴ δικαίωση του στὸ Παρίσι. Τὰ πάντα βρίσκονται κάτω ἀπὸ νέα ἐξέταση. Ἡ ἐπανεκτίμηση αὐτῆ τῶν ἀξιῶν, τῶν θεωριῶν καὶ τῶν προσώπων εἶναι καθολικὴ. Ὅλα ἀμφισβητοῦνται. Ἀκόμα καὶ ἡ ἀμφισβήτηση! Ἐνα μόνο στοιχεῖο εἶναι ξεχασμένο. Ἡ Εὐρώπη. Ἀπ' ὅλη αὐτὴ τὴν ἀναστάτωση ἡ Εὐρωπαϊκὴ κατασκευὴ λάμπει μὲ τὴν ἀπουσία της. Οἱ νεαροὶ φοιτητὲς καὶ ἐργάτες εἶναι λησμονημένοι ἀπ' τὴν ΕΥΡΩΠΗ. Ἡ Κοινότητα

Η ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Ποιά ἔμως εἶναι ἡ Εὐρώπη ποὺ θέλουν οἱ νέοι; Ὅπωςδήποτε οἱ καινούργιες δυνάμεις —οἱ νεανικὲς— ἔχουν διαφορετικὲς ἀντιλήψεις γιὰ τὴ «Κοινότητα» σὰν ὄρο. Εἶναι φυσικὸ τούτη ἡ Εὐρωπαϊκὴ κατασκευὴ νὰ γίνεταὶ ἀντικείμενο νεανικῆς ἀμφισβήτησης, ὅσο καὶ ἂν χτίστηκε πάνω στὲς καλύτερες ἐλπίδες τῆς περασμένης γεννιάς.

Πρῶτα λοιπὸν ἡ ἀμφισβήτηση καὶ μετὰ οἱ καινούργιες ἀπόψεις. Εἶναι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νέους ποὺ ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ σημερινὴ κατασκευὴ μπορεῖ νὰ μείνει σὰν βάση ἀρκεῖ νὰ σημειωθοῦν μερικὲς σοβαρὲς μεταρρυθμίσεις. Εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ σκέπτονται νὰ διατηρήσουν τὴ πείρα καλυτερεύοντας τὴ κατάσταση. Ἡ, σ' ἄλλες περιπτώσεις, εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ νομίζουν ὅτι οἱ σημερινὲς κοινότητες ὅπως τὲς ἔχουν σχεδιάσει οἱ θεμελιωτὲς τους μποροῦν νὰ χρησιμεύσουν σὰ θέσεις γιὰ κάθε ἀνανεωτικὴ προσπάθεια. Αὐτοὶ εἶναι οἱ μεταρρυθμιστὲς νέοι. Ὑποστηρίζουν τὴν Οἰκονομικὴ Κοινότητα, πιστεύουν στὸν διάλογο καὶ στὴν ἐνίσχυση τῶν Εὐρωπαϊκῶν μορφωτικῶν πλαισίων, στὴ καθιερωμένη βιομηχανικὴ πολιτικὴ, στὸ κοινὸ νόμισμα καὶ παρουσιάζουν σὰ τελικὸ σκοπὸ μιὰ Εὐρωπαϊκὴ Ὅμοσπονδία στὰ 1980.

Ἐπειτα ὑπάρχουν ἐκεῖνοι οἱ νέοι ποὺ ἀμφισβητοῦν «μαζικὰ». Αὐτοὶ «δὲ χάνουν», ὅπως λένε, «ὁ καιρὸς τους γιὰ νὰ κοιτάξουν τὰ ὅσα ἔγιναν καὶ τὸ σημεῖο ἐκκίνησης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κατασκευῆς. Κρίνουν βλέποντας στὸ μέλλον καὶ μιλοῦν γιὰ «Εὐρωπαϊκὴ Κοινωνία» προτείνοντας μιὰ «σοσιαλιστικὴ ἐναλλαγή» στὴ σημερινὴ κοινοτικὴ κατάσταση.

Στους νέους αυτούς υπάρχουν μεταρρυθμιστές και ριζοσπάστες. Μά, στο σύνολό τους, αμφισβητούν τη σημερινή μορφή της Κοινότητας.

Η ΞΕΧΑΣΜΕΝΗ ΕΥΡΩΠΗ

1968: 'Η Αμφισβήτηση: Τò φαινόμενο αυτό ξεκίνησε απ' τὰ ερμηνικά Πανεπιστήμια και βρήκε τή δικαίωση του στο Παρίσι. Τὰ πάντα βρίσκονται κάτω από νέα εξέταση. 'Η επανεκτίμηση αυτή των αξιών, των θεωριών και των προσώπων είναι καθολική. "Όλα αμφισβητούνται. 'Ακόμα και ή αμφισβήτηση! "Ένα μόνο στοιχείο είναι ξεχασμένο. 'Η Εύρώπη. 'Απ' όλη αυτή τήν αναστάτωση ή Εύρωπαϊκή κατασκευή λάμπει με τήν απουσία της. Οί νεαροί φοιτητές και εργάτες είναι λησμονημένοι απ' τήν ΕΥΡΩΠΗ. 'Η Κοινότητα δέν είναι δική τους. Είναι των κρατών τους! 'Ο πρόεδρος της Εύρωπαϊκής Συνδιάσκεψης θ' αναρωτηθεί τή 1η 'Ιουλίου 1968: Πώς μπορεί ή Εύρωπαϊκή Κοινότητα νά λείπει απ' τò ζύπνημα των νέων;

'Η ανάγκη μιὰς επιχείρησης ΑΛΗΘΕΙΑ αρχίζει νά γίνεται αισθητή. Γιορτάζοντας τή τελωνειακή της ένωση ή Εύρώπη βρίσκει τήν ευκαιρία ν' ανακοινώσει τή πρόθεσή της για συζήτηση. 'Υπενθυμίζεται (JEAN REY) ότι «'Η Εύρώπη δέν ανήκει μόνο στις κυβερνήσεις. Θά πρέπει ν' ανήκει και στο λαό». Και λαός είναι και οί νέοι. "Όταν ή Εύρώπη οργανώνεται με σκοπό τή τέλεια μελλοντική της ένωση, είναι τουλάχιστον άνόητο ν' άγνοείται ή γνώμη των ανθρώπων που τò μέλλον τους ανήκει.

Παρά τις μεγάλες δυσκολίες που φαινόταν νά παρουσιάζει ακόμα και ή ιδέα μιὰς τέτοιας συνομιλίας, ή προσπάθεια για τή πραγματοποίησή της άρχισε. 'Η Εύρωπαϊκή συνδιάσκεψη έτοιμαζόταν νά κάνει αυτό που καιμιά κυβέρνηση δέν τόλμησε ποτέ: Τò διάλογο με τὰ νειάτα. Και ή τέλεια νεανική ανταπόκριση σ' αυτό τò διάλογο ήταν ή δικαίωση όλων των άγώνων για ένα καλύτερο Εύρωπαϊκό μέλλον.

σιμεύσουν σά θάσεις για κάθε ανανεωτική προσπάθεια. Αυτοί είναι οί μεταρρυθμιστές νέοι. 'Υποστηρίζουν τήν Οικονομική Κοινότητα, πιστεύουν στον διάλογο και στην ένισχυση των Εύρωπαϊκών μορφωτικών πλαισίων, στή καθιερωμένη βιομηχανική πολιτική, στο κοινό νόμισμα και παρουσιάζουν σά τελικό σκοπό μιὰ Εύρωπαϊκή 'Ομοσπονδία στα 1980.

"Επειτα υπάρχουν εκείνοι οί νέοι που αμφισβητούν «μαζικά». Αυτοί «δέν χάνουν», όπως λένε, «ò καιρό τους για νά κοιτάξουν τὰ όσα έγιναν και τò σημείο έκκίνησης της Εύρωπαϊκής Κατασκευής. Κρίνουν βλέποντας στο μέλλον και μιλούν για «Εύρωπαϊκή Κοινωνία» προτείνοντας μιὰ «σοσιαλιστική έναλλαγή» στή σημερινή κοινοτική κατάσταση.

'Εδώ ή κριτική είναι ξεπερασμένη. Συναντάμε τήν άρνηση του καπιταλισμού και τή θέση ότι «ή Κοινή 'Αγορά είναι μιὰ περιπέτεια του Καπιταλιστικού Συστήματος». Πρέπει, υποστηρίζεται, ν' αλλάχθει ριζικά ή Κοινωνία και ν' αντικατασταθει με τήν «'Ολοκληρωμένη Πρόοδο», συγκεκριμένα με τή σημερινή πρόοδο — μιὰ πράξη που πέρνει τή μορφή της «ύπερεθνικής ενέργειας». Αυτοί είναι οί ριζοσπάστες νέοι.

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Ρίχνοντας μιὰ καλή ματιά στις όμοιότητες και τις διαφορές των δύο αυτών νεανικών ρευμάτων μπορούμε νά καταλάβουμε τις γενικές απόψεις της σύγχρονης γενιάς για τò μέλλον της Εύρώπης. Και βλέπουμε τώρα καθαρά τήν ανάγκη ενός διαλόγου ανάμεσα στο Εύρωπαϊκό κατεστημένο (έστω και τò «Προοδευτικό») και στους νέους. Μένει λοιπόν ή διοργάνωση αυτής της συνομιλίας — μιὰ υπόθεση που ήδη αναγγέλθηκε απ' τήν ΕΥΡΩΠΗ και που τόσο πολύ άπασχολεί τή σημερινή γενιά. "Ένα, όμως, διάλογο όπου οί νέοι θά καθίσουν στο τραπέζι σά συμπαίχτες και όχι σάν άπλοι προσκεκλημένοι.

Παρουσίαση: "Ακης Γλύπτης